

The Holy See

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU ANĐEO GOSPODNJI

Nedjelja, 27. studenoga 2022.

[Multimedia]

Draga braćo i sestre, dobar dan i ugodnu vam nedjelju želim!

U Evanđelju današnje liturgije slušamo divno obećanje koje nas uvodi u vrijeme došašća: „Gospodin vaš dolazi“ (Mt 24, 42). To je temelj naše nade, to je ono što nas drži i u najtežim i najbolnijim trenucima našega života: Bog dolazi. Bog je blizu i dolazi. Nemojmo to nikada zaboraviti! Gospodin uvijek dolazi, Gospodin nas pohodi, Gospodin nam je blizu i ponovno će doći na kraju vremena da nas primi u svoj zagrljaj. Dok slušamo te riječi zapitajmo se: kako Gospodin dolazi? I još, kako ga prepoznati i dočekati? Zadržimo se kratko na ta dva pitanja.

Prvo pitanje: *kako Gospodin dolazi?* Mnogo smo puta čuli kako se govori da je Gospodin prisutan na našem putu, da nas prati i govori nam. Ali možda, rastreseni kakvi već jesmo mnogim stvarima, ta istina za nas ostaje samo teorijska; dà, znamo da Gospodin dolazi ali se to ne vidi u našem životu ili pak zamišljamo da Gospodin dolazi u blještavilu, možda kroz neki čudesni znak. Isus, međutim, kaže da će biti „kao u dane Noine“ (usp. r. 37). A što su činili u Noino vrijeme? Jednostavno obične i svakodnevne životne stvari: „jeli [su] i pili, ženili se i udavali“ (r. 38). Imajmo ovo na umu: Bog je na skriven način prisutan u našem život, uvijek je tu, skriva se u najobičnijim i najredovitijim situacijama našega života. On ne dolazi u izvanrednim događajima, već u svakidašnjici, očituje se u svakodnevnim stvarima. On je tu, u našem svakodnevnom radu, u slučajnom susretu, u licu osobe koja je u potrebi, pa i kad prolazimo kroz dane obavijene sivilom i monotonijom, upravo tu je Gospodin, koji nas zove, govori nam i nadahnjuje naše djelovanje

Ima, međutim, i drugo pitanje: *kako prepoznati i dočekati Gospodina?* Moramo biti budni, pažljivi, na oprezu. Isus nas upozorava da postoji opasnost da ne primijetimo njegov dolazak i da ne budemo spremni za njegov pohod. Podsjetio sam u drugim prigodama na ono što je rekao sveti

Augustin: „Bojim se Gospodina koji prolazi“ (*Serm.* 88,14.13), to jest bojim se da On prođe, a da ga ja ne prepoznam! O tim ljudima iz Noina vremena, naime, Isus kaže da su jeli i pili „i ništa nisu ni slutili dok ne dođe potop i sve odnije“ (r. 39). Obratimo pažnju na to: nisu ništa ni slutili! Bili su zaokupljeni svojim stvarima i nisu shvaćali da se sprema potop. Isus, naime, kaže da će, kad On dođe, „dvojica... biti u polju: jedan će se uzeti, drugi ostaviti“ (r. 40). U kojem smislu? Koja je razlika? Jednostavno, jedan je bio budan, iščekivao, znao je uočiti Božju prisutnost u svakodnevnom životu; drugi je, pak, bio rastresen, živio je, što se ono veli, od danas do sutra i ništa nije primjećivao.

Braćo i sestre, u ovom vremenu došašća trgnimo se iz pospanosti i prenimo se oda sna! Pokušajmo se zapitati: jesam li svjestan onoga što mi se događa u životu, jesam li pozoran, jesam li budan? Pokušavam li prepoznati Božju prisutnost u svakodnevnim situacijama ili sam rastresen i pomalo se prepuštam stihiji? Ako danas ne primjećujemo njegov dolazak, bit ćemo nespremni i kad dođe na kraju vremena. Stoga, braćo i sestre, ostanimo budni! Čekajući da Gospodin dođe, čekajući da nam se Gospodin približi, jer On je tu, ali ga moramo budno čekati. Neka nam Sveta Djevice, Žena iščekivanja, koja je znala dokučiti Božji prolazak u skromnom i skrovitom životu Nazareta i primila ga u svoje krilo pomogne na tom putu budnog očekivanja Gospodina koji je među nama i prolazi.

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre!

Pratim sa zabrinutošću porast nasilja i sukoba koji se već mjesecima događaju u državi Palestini i u državi Izraelu. Prošle srijede u dva podmukla atentata u Jeruzalemu više je osoba ozlijeđeno i jedan je izraelski dječak ubijen. Istoga dana, u oružanim sukobima u Nablusu, poginuo je palestinski dječak. Nasilje ubija budućnost, uništava živote najmlađih i slabi nadu u mir. Molimo za te ubijene dječake i za njihove obitelji, osobito za njihove majke. Želja mi je da izraelskim i palestinskim vlastima više bude na srcu traženje dijaloga, izgrađujući uzajamno povjerenje, bez kojega u Svetoj zemlji nikada neće biti mirnog rješenja.

Izražavam svoju blizinu stanovništvu otoka Ischije koja je pogođena poplavama. Molim za žrtve, za one koji trpe i za sve one koji su priskočili u pomoć stradalima.

Želim spomenuti također Burkharda Schefflera koji je prije tri dana umro ovdje podno kolonada Svetoga Petra: umro je od hladnoće.

Od srca pozdravljam sve vas, koji dolazite iz Italije i iz raznih zemalja, posebno hodočasnike iz Varšave i Granade, predstavnike rumunjske zajednice i predstavnike zajednice Istočnog Timora

prisutne u Rimu, kao i Ekvadorce koji slave blagdan Gospe od El Quinchea. Pozdravljam volontere Crvenog križa iz Acerenze, članove Nacionalne organizacije Pro Loco Italija, vjernike iz Torina, Pinerola, Palermo, Grottammarea i Campobassa. Posebnu zahvalnost upućujem talijanskim pekarima, s nadom da će uspjeti prebroditi trenutne teškoće.

Pozdravljam sudionike Povorke koja je održana jutros kako bi se osudilo seksualno nasilje nad ženama, što je nažalost opća i posvuda raširena stvarnost, koju se koristi također kao ratno oružje. Nikada se ne umorimo reći „ne“ ratu, „ne“ nasilju, a „da“ dijalogu, „da“ miru; posebno za mučenički ukrajinski narod. Baš jučer smo se spomenuli tragedije Holodomora.

Upućujem svoje pozdrave tajništvu IFCA-e (Međunarodni forum Katoličke akcije), koje se sastalo u Rimu na svojoj VIII. skupštini.

I svima želim ugodnu nedjelju i dobar adventski hod. Molim vas, ne zaboravite moliti za mene. Dobar tek i doviđenja!